

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 193/07-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. septembra 2007 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. S. M., PhD., Bc. Z. M. a mal. V. M., obe bytom B., vo veci namietaného porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 2, čl. 47 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Cdo 287/2006, 3 Cdo 288/2006, ako aj postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. VI/2 PZ 43/07 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. S. M., PhD., Bc. Z. M. a mal. V. M. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 2. júla 2007 doručená sťažnosť MUDr. S. M., PhD. (ďalej len „sťažovateľ v 1. rade“), Bc. Z. M. a mal. V. M. (spolu ďalej len „sťažovatelia“), vo veci porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 2, čl. 47 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Cdo 287/2006, 3 Cdo 288/2006, ako aj postupom Generálnej prokuratúry

Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) v konaní vedenom pod sp. zn. VI/2 PZ 43/07.

Sťažovatelia v sťažnosti uvádzajú:

„Dňa 17. 8. 2006 sme podali sťažnosť pre porušovanie základných práv podľa čl. 41 ods. 1-5, čl. 46 ods. 2, čl. 47 ods. 2, 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v konaní 15C 144/00-154 Okresného súdu Bratislava V. a Krajského súdu v Bratislave, č. k. 2 Co 58/04-255 Ústavnému súdu Slovenskej republiky. Zároveň sme požiadali na základe § 52 ods. 2 zákona 38/1993 o odloženie výkonu rozhodnutia. Doposiaľ sme nedostali žiadnu odpoveď z Ústavného súdu SR a pravdepodobne doposiaľ v tejto veci Ústavný súd SR nekonal. (...)

Dňa 2. 8. 2006 sme zaslali dovolanie Najvyššiemu súdu SR (...) a popritom sme podali podnet na mimoriadne dovolanie Generálnej prokuratúry SR dňa 14. 9. 2006 (...). Dňa 15. 11. 2006 sme dostali odpoveď z Generálnej prokuratúry, že podnet na mimoriadne dovolanie odkladá, nakoľko ochranu, ktorú požadujeme je možné dosiahnuť riadnym dovolaním. (...)

Dňa 23. 1. 2007 náš advokát JUDr. Marián Rebro dostal rozhodnutie, že najvyšší súd SR riadne dovolanie odmieta z procesnej neprípustnosti. (...)

Preto sme dňa 27. 1. 2007 podali znovu podnet na mimoriadne dovolanie, nakoľko Najvyšší súd SR odmietol naše riadne dovolanie a teda, že sa nezaoberal meritom veci (...).

Dňa 12. 3. 2007 sme dostali odpoveď, že Generálna prokuratúra Slovenskej republiky dospela k záveru, že dôvody na podanie mimoriadneho dovolania zistené neboli a postup konajúcich súdov v predmetnej veci ako aj ich rozhodovanie je potrebné považovať za postup v súlade so zákonom (...).

Preto sme dňa 28. 3. 2007 podali opakovaný podnet na podanie mimoriadneho dovolania podľa § 34 ods.2 zákona č. 153/2001, kde sme vysvetlili skutočnosti, prečo si myslíme, že Generálna prokuratúra SR nekonala v súlade so zákonom a nehládala na základné práva (...). Dňa 28. 5. 2007 po uplynutí 2 mesačnej lehoty vyplývajúcej zo zákona 153/2001 sme urgovali vybavenie opakovaného podnetu (...).

I napriek hore uvedenému sme dňa 14. 6. 2007 dostali od Generálnej prokuratúry SR zamietavú odpoveď na náš podnet (...).“

Vzhľadom na uvedené skutočnosti sťažovatelia navrhujú, aby ústavný súd vydal tento nález:

„Najvyšší súd Slovenskej republiky ako aj Generálna prokuratúra Slovenskej republiky v konaní vedenom pod spisovou značkou 3 Cdo 287/2006 a 3 Cdo 288/2006 a VI/2 Pz 43/07-15 porušili základné práva sťažovateľov MUDr. S. M. PhD., Z. M. a maloletej V. M. a to čl. 46 ods. 2, čl. 47 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky

Najvyšší súd Slovenskej republiky a Generálna prokuratúra Slovenskej republiky je povinná zaplatiť sťažovateľom MUDr. S. M. PhD., Z. M. a maloletej V. M. primerané finančné zadostučinenie v sume 3.000.000 Sk, za porušenie ich základných práv v konaní 3 Cdo 287/2006 a 3Cdo 288/2006 a VI/2 Pz 43/07-15 podľa čl. 46 ods. 2, čl. 47 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky

Na základe § 52 ods. 2 zákona 38/1993 žiadame o odloženie výkonu rozhodnutia rozsudku 3 Cdo 287/2006 a 3Cdo 288/2006.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadostučinenie.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti

navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene, môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (§ 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

Predmetom sťažnosti je namietané porušenie základného práva podľa čl. 46 ods. 2, čl. 47 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 ústavy postupom najvyššieho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Cdo 287/2006, 3 Cdo 288/2006, ako aj postupom generálnej prokuratúry v konaní vedenom pod sp. zn. VI/2 PZ 43/07.

1. Ústavný súd 2. augusta 2007 na Okresnom súde Bratislava V (ďalej len „okresný súd“) zistil, že sťažovateľmi namietané uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 287/2006, 3 Cdo 288/2006 zo 14. decembra 2006 nadobudlo právoplatnosť 18. januára 2007, t. j. v čase doručenia sťažnosti ústavnému súde, ktorou sťažovatelia namietali porušenie nimi označených práv a za porušovateľa svojich práv označili najvyšší súd, už porušovanie označených základných práv netrvalo, teda konanie, ktorým malo dochádzať k zbytočným

prieťahom bolo skončené dňom 18. januára 2007, t. j. po uplynutí lehoty ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Z uvedených dôvodov ústavný súd predmetnú sťažnosť v tejto časti odmietol ako oneskorene podanú podľa čl. 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

2. Porušenie označených práv sťažovateľa vidia aj v tom, že generálna prokuratúra porušila nimi označené základné práva v konaní vedenom pod sp. zn. VI/2 PZ 43/07 tým, že neakceptovala podnet z 27. januára 2007 podaný sťažovateľom v 1. rade a ani jeho opakovaný podnet z 28. marca 2007 na podanie mimoriadneho dovolania.

Sťažovateľ v 1. rade vo svojom podnete generálnej prokuratúre z 27. januára 2007 žiadal o podanie mimoriadneho dovolania proti rozsudku okresného súdu sp. zn. 15 C 144/00 z 25. novembra 2003 a rozsudku Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) č. k. 2 Co 58/04-255 z 31. mája 2005, ktorým bol rozsudok súdu prvého stupňa potvrdený.

Generálna prokuratúra listom č. k. VI/2 PZ 43/07-9 z 12. marca 2007 vybavila predmetný podnet sťažovateľa v 1. rade odložením, pretože dospela k záveru, že dôvody na podanie mimoriadneho dovolania zistené neboli a postup konajúcich súdov v predmetnej veci, ako aj ich rozhodovanie je potrebné považovať za postup v súlade so zákonom. Zároveň sťažovateľa v 1. rade poučila podľa § 34 ods. 2 zák. č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov, že ďalší opakovaný podnet bude vybavený len vtedy, ak bude obsahovať nové skutočnosti.

Sťažovateľ v 1. rade podal 28. marca 2007 generálnej prokuratúre ďalší opakovaný podnet proti rozhodnutiu najvyššieho súdu o odmietnutí dovolania proti rozsudku krajského súdu sp. zn. 2 Co 58/2004 z 31. mája 2006 a proti jeho uzneseniu sp. zn. 2 Co 412/2005 z 28. apríla 2006 z dôvodov podľa § 243b ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) v spojení s § 218 ods. 1 písm. c) OSP.

Generálna prokuratúra jeho opakovaný podnet vybavila listom č. k. VI/2 PZ 43/07-15 z 5. júna 2007, v ktorom mu oznámila, že opakovaný podnet z 28. marca 2007 neobsahoval žiadne nové skutočnosti, právne relevantné ako dovolacie dôvody (§ 243f ods. 1 OSP), ktoré uvádzal vo svojom podnete z 27. januára 2007, a preto ho „nevybavovala“.

Ústavný súd poznamenáva, že ak sa občan obráti na generálnu prokuratúru, alebo generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) s podnetom na podanie mimoriadneho dovolania, tak mu tým nevzniká právo, aby generálna prokuratúra alebo generálny prokurátor mimoriadne dovolanie podali, ale právo, aby orgány prokuratúry jeho podnet riadne vybavili (napr. III. ÚS 42/04).

Ústavný súd v nadväznosti na uvedené a vzhľadom na to, že generálna prokuratúra podnety na podanie mimoriadneho dovolania sťažovateľa v 1. rade riadne vybavila a postup generálnej prokuratúry nesignalizuje možnosť vysloviť porušenie základných práv označených sťažovateľmi po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie, sťažnosť sťažovateľov v tejto časti odmietol pre jej zjavnú neopodstatnenosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. septembra 2007